

budsmaterialet ikke har været i orden. Der er ét sted, hvor vi har ansvaret for det, og det er i ministeriet. Men at sige, at man hen over sommeren var klar over, at det hele var galt! Vi har lavet en lovgivning med nogle regler, og det har så vist sig, at de regler ikke var helt gode nok, og nu strammer vi op.

Men hver gang, vi bevæger os bare fem centimeter ud over det almene byggeri, er der åbenbart problemer.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 38: Forslag til lov om offentlige betalinger m.v.
Af finansministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 9/10 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Inge-Lene Ebdrup (V):

Da Venstres ordfører, hr. Kristian Jensen, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på Venstres vegne sige følgende:

Lovforslaget går ud på at sikre en effektiv og omkostningsbevidst betaling af ydelser mellem det offentlige og borgerne samt virksomheder. Det drejer sig både om det offentliges udbetaling til borgere og virksomheder samt øget brug af elektronisk fakturering som led i effektiviseringen og digitaliseringen af den offentlig sektor.

Forslaget bygger på en valgfrihedsmodel, hvor borgere og virksomheder selv kan vælge, hvilken konto de ønsker beløbet indsat på, ligesom det hurtigt skal være muligt at ændre konto for udbetalingen af beløbet fra det offentlige.

Det skal samtidig være muligt at modtage bestemte ydelser på bestemte konti, såfremt borgeren ønsker det. Såfremt man af den ene eller den anden grund ikke kan oprette en konto, sikrer staten, at der oprettes en konto, hvorfra borgeren kan få beløbet udbetalt kontant.

Vi er i Venstre glade for, at forslaget så klart skaber administrative lettelser for både borgere og virksomheder. Forslaget er forelagt virksomhedspanelet, og det er blevet vurderet, at det årligt vil være administrative lettelser for ca. 374 mio. kr. mod engangsudgifter op til ca. 262 mio. kr.

Fra det offentliges side vil forslaget indebære administrative rationaliseringsmuligheder for ca. 900 mio. kr., når systemet er fuldt indfaset.

I Venstre ser vi forslaget som et led i en nødvendig digitalisering og som et af de redskaber, staten har til at fremme en digitalisering af arbejdsgange mellem borgere og virksomheder og staten.

Det er i øvrigt ikke første gang, at staten påtager sig en førerrolle i forbindelse med effektiviseringen af betalingsstrømme. Da girokonti kom frem i 1920, var staten, så vidt jeg er blevet oplyst, med til at fremme udbredelsen af giro gennem krav til leverandører om at modtage betaling på girokonti.

I dag er den tekniske side af sagen en anden, men fremgangsmåden er den samme, og Venstre kan derfor støtte forslaget.

Kl. 18.50

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg skal med det samme sige, at Enhedslisten er meget positivt indstillet over for det her forslag. Vi synes, det er rigtigt, at der bliver skabt noget modernisering og noget effektivisering på det her felt.

Jeg vil nævne nogle hurdler, som vi skal over, trods alt. Jeg vil kun nævne den ene nu, resten skal jeg komme ind på senere. Jeg synes ikke, jeg kan finde noget om det i lovforslaget, så jeg vil spørge, om man med det her lovforslag sikrer, at bankerne ikke ville kunne pålægge borgerne gebyrer for den ydelse, de leverer, altså at borgerne ikke får ekstra omkostninger i forbindelse med det her forslag. Så spørgsmålet er altså af rent opklarende karakter.

Hvis man ikke mener, at det er sikret i lovforslaget, skal jeg spørge, om Venstre ville være indstillet på, at det blev indføjet i lovforslaget, sådan at vi kan sikre os, at bankerne ikke kom-

mer til at tjene ekstra på det her til skade for borgerne.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Så vidt jeg er informeret, da jeg nu ikke er rigtig ordfører på sagen, er det sådan, at vi har taget højde for, at det ikke skulle være tilfældet. Bankerne er jo også interesseret i at få disse nye kunder. Så forventningen er selvfølgelig, at disse transaktioner sker uden gebyrer.

Formanden:

Den næste ordfører er hr. René Skau Björnsson.

René Skau Björnsson (S):

Da Socialdemokratiets ordfører, hr. Henrik Sass Larsen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre Socialdemokratiets holdning til forslaget.

Som en helt naturlig følge af den teknologiske udvikling og dens mange muligheder og fordele er det oplagt, at også det offentlige område gennemgår en modernisering, når det giver god mening. Det gør det i forbindelse med de områder, som lovforslaget indeholder. Det er sund fornuft, at det offentlige tager et samlet initiativ til NemKonto og NemBetaling, og det må selvfølgelig også omfatte en række fælles mindstekrav.

Allerede i dag fungerer den elektroniske udbetaling enkelte steder i landet uden nogen problemer, og vi noterer os med glæde, at der er udsigt til betydelige rationaliseringsgevinster ved indførelsen af forslaget for både den offentlige administration, borgerne og virksomhederne.

Vi har på baggrund af de høringssvar og den tilretning, der er sket af lovforslaget, ikke umiddelbart nogen reservation over for forslaget, men vil i forbindelse med udvalgsarbejdet stille enkelte opklarende spørgsmål. Men som helhed kan Socialdemokratiet støtte forslaget.

Poul Fischer (DF):

Dette lovforslag vil effektivisere den offentlige betalingsforvaltning ved en elektronisk betalingsformidling.

Lovforslaget lægger op til afskaffelse af checkudbetalinger, en væsentlig begrænsning af kontantkassenheder samt elektronisk modtagelse af betaling af leverandørfakturaer. Alt i alt effektiviseringer, der ved fuld indfasning giver besparelser på skønnede 900 mio. kr. for det offentlige og besparelser for erhvervslivet på

skønnede 375 mio. kr. Der er naturligvis en vis usikkerhed forbundet med disse tal.

Samtlige borgere over 18 år og virksomheder skal anwise en pengeinstitutkonto, en såkaldt NemKonto. Borgere under 18 år, der modtager en offentlig ydelse, er også pålagt dette. Da små 99 pct. af samtlige borgere og virksomheder i dag har en konto i et pengeinstitut i forvejen, vil disse oprette en NemKonto, hvortil det offentlige kan afregne et mellemværende.

Der er borgere, der ikke har en konto, og der er borgere eller virksomheder, der ikke ønsker etablering af en NemKonto af den ene eller anden grund, f.eks. af hensyn til modregning. Til disse opretter det offentlige en konto, en såkaldt NemBetaling, med hæveadgang for borgeren eller virksomheden. Hermed har det offentlige en elektronisk adgang til afregning af mellemværender mellem det offentlige og borgere og virksomheder.

Lovforslaget lægger også op til en væsentlig reduktion af antallet af kontantkassenheder. Der ønskes etableret kontantkassenheder på tværs af myndigheder i lokalområder. Dette skal forhandles med de berørte myndigheder, hvorefter finansministeren kan fastsætte regler for denne fælles administration.

Virksomhedens fakturaer til det offentlige skal som hovedregel oversendes elektronisk og vil blive betalt elektronisk. Mindre virksomheder, og herved forstås virksomheder med 3 og 6 måneders momsbetaling, kan stadig fakturere på sædvanlig vis. Det offentlige modtager skønnet 18 millioner fakturaer om året, der herefter kan ekspederes elektronisk. Det er her, at den helt store besparelse ligger.

Kl. 18.55

Da lovforslaget omfatter stat, amter og kommuner, er det naturligvis vigtigt, at disse parter tages med på råd hele vejen igennem. Det er også det indtryk, som bemærkningerne til lovforslaget giver.

Lovforslaget har været udsendt i en omfattende høring inden fremsættelsen, og mange af høeringsbemærkningerne er indarbejdet i lovforslaget. Det tegner godt. Dansk Folkeparti er positiv over for lovforslaget.

Carina Christensen (KF):

Da mit partis ordfører, fru Pia Christmas-Møller, desværre ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremføre følgende:

Forslaget lægger op til en klar forenkling af betalingsforvaltningen i det offentlige. Digitali-

seringens fordele tages i brug, og de tidskrævende betalingsprocedurer effektiviseres markant, og de allertungeste udbetalinger, nemlig de offentlige udbetalinger via check, afskaffes helt. Det hele bliver langt nemmere for både borgere, virksomheder og de offentlige myndigheder. Der er masser af tid at spare, og der er masser af penge at spare.

Forslaget består af tre dele, idet der gennemføres NemKonto, NemBetaling og et mindstekrav til den offentlige betalingsforvaltning.

Fremover kan offentlige udbetalinger overføres direkte fra konto til konto, og der er efter vores opfattelse ingen tvivl om, at langt de fleste borgere vil vælge at angive et kontonummer, som kan bruges som NemKonto. Men ingen, hverken borgere eller virksomheder, bliver tvunget til at have en pengeinstitutkonto. Der kan fortsat ske udbetalinger f.eks. via posthuset.

Med en relativt beskedne engangsinvestering fra det offentlige, som forventes at blive på ca. 115 mio. kr., regner man med, at der efter fuld indfasning kan hentes en effektiviseringsbesparelse på mellem 800 og 900 mio. kr. pr. år for det offentlige under ét. Ifølge beregninger fra Økonomiministeriets erhvervspanel forventes det at medføre en administrativ lettelse på ca. 300-400 mio. kr. årligt.

Virksomheder, som vælger at overgå til elektronisk fakturering, ventes at kunne få yderligere gevinster mod engangsinvesteringer i størrelsesordenen 200-300 mio. kr.

Alt i alt et rigtig godt forslag, som afbureaukratiserer og forenkler hverdagen for rigtig mange mennesker. Vi anbefaler forslaget.

Morten Homann (SF):

Jeg vil godt sige indledningsvis, at jeg synes, det er en aldeles fremragende idé, som ligger til grund for det her forslag, og jeg håber meget, at vi, når vi når frem til tredjebehandlingen, også vil kunne støtte det. Så en grundlæggende helt igennem positiv tilgang til det. Det er en god måde at få effektiviseret den offentlige administration og betalingsformidling på og også få effektiviseret det økonomiske samkvem mellem borgere og den offentlige sektor.

Der er dog nogle ting, som vi gerne vil grave lidt i under udvalgsarbejdet for at få det helt på plads.

For det første ligger der i hvert fald et potentielt problem i, at pengeinstitutterne får en monopol-situation som betalingsformidlere, som nu ligesom får det offentlige blå stempel. Det skal

ikke mindst ses i lyset af pengeinstitutternes gebyrer. Så vi skal altså have sikret, at det ikke bare betyder en ekstra mulighed for bankerne for at få gebyrindtægter i kassen i en situation, hvor borgerne så at sige får nogle færre valgmuligheder.

Det er også vigtigt, at vi får set på, at der rent faktisk kommer noget fornuftigt ud af den pæne provenugevinst, som kommer ud af det her.

Endelig er det vigtigt, at vi også får set på, om de it-standarder, som man bruger, er tilstrækkelig åbne, sådan at man fra den offentlige sektors side også er med til at give et skub rent it-teknisk i retning af en mere åben standard.

Men det er nogle ting, som vi vil kigge på under udvalgsarbejdet, og jeg er overbevist om, at hvis vi finder en fornuftig løsning på de ting, vil det her blive et initiativ, som både borgere og den offentlige sektor vil få utrolig meget glæde af.

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre synes også, at ideerne bag dette forslag er ganske fortræffelige og ønsker også at kunne komme til at støtte forslaget.

Vi har dog et par spørgsmål, som vi håber, at vi kan få afklaret undervejs. Det ene er i forhold til beskyttelsen af data, om den er vidtgående nok, og det hænger lidt sammen med næste punkt, nemlig at der er overordentlig mange bemyndigelser til finansministeren.

Kl. 19.00

En række af bemyndigelserne har selvfølgelig en karakter, hvor man kan forvente, at finansministeren gør et eller andet, men de fleste af bemyndigelserne har en karakter, hvor det er op til finansministeren at beslutte, om bemyndigelsen skal udnyttes eller ej.

Bemærkningerne giver selvfølgelig en række hints og forklaringer på, hvordan finansministeren eventuelt kunne tænkes eventuelt at ville udnytte bemyndigelsen, men jeg tror, det vil være hensigtsmæssigt, at vi i udvalgsarbejdet via svar fra ministeren får nogle præciseringer af, hvordan bemyndigelserne skal bruges, og hvilke af dem der skal bruges.

Det gælder især i forhold til handicappedes muligheder for at bruge ordningen, ligesom det gælder borgeres, som ikke har nogen konto, mulighed for stadig væk at få udbetalt ydelser fra det offentlige. Jeg synes, der er overraskende mange borgere, som ikke har en konto i dag, og jeg synes, det er helt afgørende, at det respekteres, at en række af de borgere ikke har mulighed

for eller styr nok på deres liv til at forholde sig til en bankkonto. Det er et reelt problem for et mindretal, og disse borgeres interesse skal naturligvis også varetages, trods det at det store flertal af os får nogle væsentlige lettelser.

Det sidste, vi vil spørge om, er selvfølgelig, hvor provenuet bliver af. Det er klart, at provenuet hovedsagelig vil vise sig som besparede administrative omkostninger hos private og offentlige. Især i forhold til det offentlige er det væsentligt at vide, om det er et provenu, som Finansministeriet kradsler ind, eller om det er et provenu, som overlades til den enkelte institution, som de kan bruge til kvalitetsforbedring i forhold til den generelle kvalitative service, som institutionen eller kommunen eller amtet yder andre.

Ved afklaring af disse spørgsmål – hvad myndighederne skal bruges til, en sikring af borgere uden konto og en formodning om, hvad provenuet går til – er jeg sikker på, at Det Radikale Venstre med glæde vil kunne støtte forslaget ved tredjebehandlingen.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Som jeg sagde tidligere, synes Enhedslisten, at det er et godt forslag, og det er fint at kunne komme til at modernisere og effektivisere den offentlige betalingsforvaltning. Der er dog nogle hurdler, og nu vil jeg nævne resten. Der er fire hurdler, og de drejer sig om forholdet mellem borgerne og bankerne.

For det første vil Enhedslisten i forbindelse med udvalgsarbejdet gerne have sikkerhed for, at bankernes mulighed for at modregne gammel gæld heller ikke i praksis udvides.

For det andet vil vi gerne sikre os, at borgerne ikke under nogen omstændigheder pålægges ekstra udgifter i form af bankgebyrer i forbindelse med, at de skal modtage penge fra det offentlige, sådan som de tidligere har kunnet undgå.

For det tredje vil vi gerne sikre, at der ikke i praksis kommer til at være en situation, hvor en bankansat i realiteten overtager en funktion, som tidligere har ligget på et socialkontor, hvor der har været kompetent uddannet personale eller supervision i nærheden.

For det fjerde vil vi gerne have sikret, at den gruppe borgere, der i dag ikke har en bankkonto, i fremtiden også har rimelige vilkår.

De fire punkter ønsker vi belyst under udvalgsarbejdet, og vi håber selvfølgelig på en fornuftig løsning på alle fire punkter. Jeg kunne jo

høre under Venstres indlæg, at der i hvert fald er mulighed for at finde en løsning på det ene.

Tove Videbæk (KRF):

Via L 38 foreslås der, at der igangsættes tre initiativer: NemKonto, NemBetaling samt indførelse af mindstekrav til den offentlige betalingsforvaltning.

Lovforslaget går ud på, at borgere og virksomheder skal opgive en konto i et pengeinstitut, som det offentlige kan foretage udbetalinger til, nemlig en NemKonto. Hvis en borger eller en virksomhed ikke har en konto i et pengeinstitut, vil vedkommende alligevel få udbetalt sine penge via pengeinstitut eller posthus. Det kaldes så NemBetaling. På den måde vil der kunne spares en del papir- og chekfremsendelser til borgerne, og kontantkasser kan begrænses. Samtidig fremmer det digitaliseringen af betalingsforvaltningen.

Det er alt sammen godt nok, hvis altså bare borgerne kan finde ud af det. Her er det, at man nødvendigvis må tage hensyn til syge og eventuelt svage ældre, som måske ikke har så let ved at klare alt sådan noget nyt, og som måske ikke ønsker at meddele et kontonummer til det offentlige.

Ældre Sagen mener i deres høringssvar, at der bør findes andre løsninger for udbetaling af eksempelvis sociale ydelser til personer, som ikke kan få oprettet en konto i et pengeinstitut. Denne gruppe ældre borgere hører måske til nogle af de allersvageste i vores samfund, og derfor bør Finansministeriet finde nogle løsninger for denne gruppe ældre.

Kl. 19.05

Ældre Sagen siger endvidere, at ved dødsfald kan der være problemer, hvis en ægtefælle afgår ved døden og den efterlevende havde fælleskonto med vedkommende. Pengeinstitutterne kan så lukke kontoen, indtil der foreligger en skifteretsattest, hvilket kan resultere i, at den efterladte i en længere periode ikke har adgang til sin konto. Der bør derfor tages hensyn til dette i udmøntningen af loven.

Yderligere mener vi fra Kristeligt Folkeparti, ligesom tidligere ordførere har nævnt, at borgerne naturligvis ikke bør have ekstra udgifter i forbindelse med dette.

Som det sidste vil jeg gerne pege på, at der er mange ældre eller andre svage grupper, som endnu ikke har computer eller adgang til internettet. Vi vil derfor opfordre til, at alle indbetalinger til NemKontoen kan blive oplyst til bor-

gerne ved personligt brev. Ved selve oprettelsen af kontoen mener vi naturligvis, at denne skal bekræftes ved et personligt brev til borgeren.

Når alt dette er sagt, vil jeg sige, at Kristeligt Folkeparti overvejende er positivt indstillet over for forslaget, men vi vil naturligvis under udvalgsarbejdet stille spørgsmål vedrørende de nævnte problemområder.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg er glad for den ubetingede tilslutning til, at det er en god idé, for det eneste, der ligger bag lovforslaget, er i virkeligheden at gøre det nemmere for alle – det er intentionen – og gøre brug af den viden og teknik, vi har i dag.

Lige så vel som der var gode grunde til, at man gik fra almindelige breve og over til at bruge en telefon, fordi det var muligt, er der her tale om at gøre det meget lettere for alle: lettere for virksomheder, lettere for borgere og lettere for det offentlige. Så man kan sige, at det er en ren win-win-win-situation, vi står over for.

Når det gælder bemyndigelser, vil jeg sige til fru Margrethe Vestager, at årsagen til, at de står her, er at gøre det lettere også for den lovgivende forsamling. Udgangspunktet er nemlig, at det i store træk er teknik, der skal udmøntes, og ikke principper, dvs. hvordan man rent faktisk får de principielle aftaler udmøntet i praksis, altså det, der egentlig hedder hardcoreteknik.

Men alt det er velegnet til udvalgsarbejdet, for det er meget kompliceret og omfattende, når man går ud i alle led. Derfor er der en god grund til, at vi fremsætter lovforslaget nu, så der er god tid til udvalgsarbejdet, så der kan komme en rimelig frist, før lovens ikrafttræden.

Det, der i virkeligheden overrasker mig, er, hvor mange der egentlig har en konto, og hvor få der ikke har en konto. Jeg troede sådan set, det var omvendt. Det er 1,3 pct. af alle borgere over 18 år, der ikke har en konto. Alle andre har en konto og lever altså med et system, hvor man har en konto i en bank.

Når det gælder dem, som ikke ønsker at have en konto i en given bank, kan de vælge enhver anden bank, og de kan også vælge en konto, som er statens, hvor det i virkeligheden er staten, der har ansvaret for kontoen, men hvor man

har adgang til at hæve de penge, man er berettiget til, på kontoen. Hvor kontoen i virkeligheden er et mellemværende mellem staten, meget direkte som ejer af kontoen, og den enkelte borger.

Hvis vi tager begrebet hjemløse, betyder det reelt, at en hjemløs, der i dag skal have sine ydelser af den kommune, hvor vedkommende er registreret som hjemløs, nu får en adgang til at vandre rundt i landet. Den hjemløse kan så på ethvert pengeinstitut, som vedkommende selv har valgt, der måske er landsdækkende, hæve sine penge og altså være fuldstændig uafhængig af den kontantkasse, som folk ellers var bundet til.

Det gælder også den gruppe, man har spurgt meget rørende til, nemlig de, der er – om jeg så må sige – voldsramt i den forstand, at de har fået et forbud mod at møde op, fordi de har været voldelige. De kan få et hævekort og har også mulighed for at kunne hæve i pengeautomater.

Jeg vil sige, at alle de spørgsmål, der kan stilles, vil vi meget gerne have lov at besvare under udvalgsarbejdet. Det kan godt være, at der er detaljer, vi kan gøre bedre, for det er meget omfattende teknisk. Derfor vil jeg egentlig sige, at jeg vil glæde mig over det, hvis mange har spørgsmål og er meget flittige til at formulere spørgsmål, så vi får et meget fuldendt lovforslag, hvor ingen overhovedet falder ved siden af.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 9:

Forslag til folketingsbeslutning om en ændring af artikel 10.2 i statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

Af finansministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 9/10 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Inge-Lene Ebdrup (V):

Da Venstres ordfører, hr. Kristian Jensen, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på Venstres vegne sige følgende:

Dette beslutningsforslag omhandler den rådsafgørelse om ændret stemmevægt i den Europæiske Centralbanks Styrelsesråd, som blev vedtaget den 21. marts, og som Venstre allerede tidligere i Folketingets Europaudvalg havde meddelt sin støtte til. Det skal for god ordens skyld siges, at ændringer i Styrelsesrådets stemmeafgivelse ikke har direkte betydning for Danmark, så længe vi står uden for den fælles valuta.

Venstre kan støtte beslutningsforslaget.

René Skau Björnsson (S):

Da Socialdemokratiets ordfører, hr. Henrik Sass Larsen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre Socialdemokratiets holdning til forslaget.

Forslaget, som går ud på at fastholde evnen til at træffe effektive og rettidige afgørelser for Den Europæiske Centralbank, kan Socialdemokratiet støtte. Vi synes, at der med forslaget er fundet en balance i sammensætningen og rotationsprincippet, som tager rimeligt hensyn, og så håber vi på, at Danmark en dag også kan få lov til at deltage fuldt ud i dette samarbejde.

Socialdemokratiet kan støtte beslutningsforslaget.

Poul Fischer (DF):

Såfremt det danske Folketing vedtager dette beslutningsforslag, er Danmark med til at ratificere en rådsafgørelse gående ud på at give uændret magt til direktionen i Den Europæiske Centralbank og forholdsvis større magt til de store økonomier i Europa i forhold til de nye lande, der på sigt måtte tilslutte sig eurosamarbejdet.

I dag er 12 lande med i euroen og dermed tilsluttet Den Europæiske Centralbanks Styrelsesråd. Hvert land har én stemme. England, Sverige og Danmark står som bekendt uden for eurosamarbejdet.

Konsekvensen af en vedtagelse af dette beslutningsforslag vil være, at når og hvis medlemstallet af eurolande overstiger 15, vil medlemslandene blive inddelt i grupper efter økonomiernes størrelse med mindre og mindre stemmeret i Styrelsesrådet, jo mindre det enkelte lands økonomi er i forhold til de øvrige medlemslandes. For at denne rådsafgørelse skal være gældende, kræves der en ratifikation i samtlige 15 EU-lande, hvad enten man er tilsluttet eurosamarbejdet eller ej.

Umiddelbart kunne man jo sige, at det skal vi ikke blande os i, da vi står uden for eurosamarbejdet. Det må være op til de lande, der i dag er medlemmer af Den Europæiske Centralbanks Styrelsesråd. Men lur mig, om der ikke er partier i det danske Folketing, der pønser på yderligere euroafstemninger på sigt.

Selv om danskerne er forstandige mennesker, og, som vi lige har set i Sverige, ved afstemninger har sagt nej til euroen og ikke ønsker den vej, ja, så er der jo ved en euroafstemning en risiko for, at vi tilslutter os samarbejdet, og så sidder vi pludselig i saksen og er underlagt dette beslutningsforslags konsekvenser. Vi vil være en af de små økonomier med meget lidt stemmeret, og vi kan godt nok sende vores nationalbankdirektør til styrelsesrådsmøder og udtrykke de danske ønsker, men når der skal stemmes, så vil vi ikke have stemmeret, eller vi vil ofte ikke have stemmeret.

Europa er i disse år ramt af en lavkonjunktur, men ikke alle Europas lande er ramt lige hårdt. Danmark har ikke problemer på niveau med f.eks. Frankrig og ikke mindst Tyskland. Danmark har derfor ikke samme behov for at få de ledende rentesatser nedsat som f.eks. Frankrig og Tyskland for at få pumpet gang i økonomien. I en sådan situation vil vi tale for døde ører og har ved afstemning ingen vægt, såfremt dette beslutningsforslag vedtages og vi sidder med ved bordet, hvad vi forhåbentlig aldrig kommer til.

Dansk Folkeparti kan ikke tilslutte sig beslutningsforslaget.

Carina Christensen (KF):

Da mit partis ordfører, fru Pia Christmas-Møller, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne